

POHOD MLADIH PLANINCEV NA TRSTELJ (643 m)

Pa je končno prišel čas in po dveh letih zopet dovoljeno druženje in skupen planinski pohod vseh treh kočevskih osnovnih šol. Zaradi neugodnih vremenskih razmer pred štirinajstimi dnevi so pohod morali prestaviti na soboto pred prvomajskimi počitnicami. Kljub različnim aktivnostim in dogodkom se je pohoda udeležilo 45 mladih planincev (z naše šole 11 mlajših in 3 starejši) z vodnicama Zinko in Branko ter mentoricami Nadjo, Polono in Melito. Med potjo pa sta se skupini pridružila še »stara znanca«, primorska vodnika Bogdan in Damjan.

Pohodniki so se v aprilu odpeljali na Primorsko, na 643 metrov visok Trstelj, ki je najvišji vrh v grebenu Črnih hribov. Ker je bilo na avtobusu kar nekaj planincev, ki so bili prvič na pohodu v večji in združeni skupini kočevskih osnovni šol, je vodnica in ena od mentoric vsem poleg pozdrava namenila še nekaj splošnih informacij, usmeritev in priporočili za varno hojo in prijetno počutje na planinskih pohodih. Vožnja z velikim avtobusom, ki je ob zaključku vodila do izhodiščne točke v vasi Lipa, je bila zelo strma in ovinkasta. Zato je imel voznik v ostrih ovinkih kar odgovorno in zahtevno nalogo, a s svojim znanjem je tudi to uspešno in varno izpeljal.

Po pregledu obutve in vezanju vezalk na čevljih so planinci veselo korakali proti ciljni točki in Stjenkovi koči na Trstelju. Med hojo je bilo čutiti vpliv sredozemskega podnebja, vonj pomladnih cvetov in sveže olistanega zelenja. Vsi vmesni postanki so zaradi vezanja vezalk, učenja zlaganja odvečnih oblačil in spravila v majhne in večje nahrbtnike, prva pomoč pri ožuljenih nogah in žeja, podaljšali čas hoje. A najpomembnejše je, da so vsi osvojili zastavljeni cilj v delno oblačnem vremenu. In prav to vremensko stanje je bilo vzrok za nejasen pogled prav do Tržaškega zaliva, dela italijanske obale in Savudrijskega polotoka. A v daljavi je bilo vseeno videti malo morja. Na jasen razgled okoliških vrhov Julijcev in Trnovske planote z Golaki in Čavnom bo potrebno počakati do naslednje priložnosti. Lepo viden pa je bil Nanos in pod njim celotna Vipavska dolina. V neposredni bližini kočje stojijo televizijski oddajniki in vetrovna roža, na kateri so mladi planinci preverili svoje znanje iz orientacije.

V koči in pred njo je čas kaj hitro minil ob poslušanju slovenske glasbe in ob zbrani družbi ter srečanju domačinov veteranov. Beseda je dala besedo, izkušnje starejših in mladostni žar z otroško energijo je dalo svoj prispevek k prijetnemu vzdušju in lepim spominom na pohodno turo na Trstelj. Videno in doživeto, da je najlepše, ko se združi staro in mlado.

Ob povratku domov so bile na avtobusu strnjene misli in povzetek planinskega dneva. Če je bilo tokrat malo več vožnje in malo manj hoje, bo že v mesecu maju malo drugače z novimi izzivi. Pa se pustimo presenetiti.

Mentorica Melita Berlan